

† ?

*Z chaosu osudů jsem dále se dral,
v mistrova přísahaje slova.
Můj mistr na má přísahal.
Tím chaos, tuším, začal znova.*

† *Berák & comp.*

*Sem, vězte, smrtí sejdou mnozí.
Toť menších bohů menší bozi.
Vy rcete však: Bud' pokoj jejich popeli!
Necht' v slávu pokornou je přijme nebes záře
se svatými a všemi anděly
a ostatními čísly inventáře.*

(Sršatec III, č. 36, str. 4, 19. 7. 1923)

(Návod, jak psát verše. První dvě části: Poezie rozjímavá. Poezie lyrická a erotická. Třetí část: Poezie tendenční a revoluční.)

Poezie tendenční a revoluční dělá se nejsnáze a není v ní naprosto nic těžkého. Stačí k obveselení dělníka a jeho pobavení psát o tuberkulóze, továrních sazích, skrofulóze a podobných věcech, a efekt je zajištěn. Vzory posloužíme několika:

*Povídala švadli,
že jí ruce zvadly.*

(Hymeš: Švadlena)

Jen všimněte si jednoho: rýmu je zde vyhrazena úloha nej-přednější. Rým musí zvonit, křičet, řvát, dunět, blýskat, burácet, zoufat, věřit, střílet, práskat, výskat, přiléhat a ironizovat. Ukázka z volební básně soudruha J. K.:

*Volte, občané, bratři, Baxu
a Praha bude mít flaxu!*

^ Anebo (Hymeš: Chudý v nemocnici):

*pudem psím
zápas vycítím.*

Zde rým sice trochu kulhá, ale ihned je to napraveno v dalších verších:

*do hloupých plíc,
tlustého nic!*

Jak uchvacující! Vůbec bizarnost je poslední dobou velkým plus Hymešových básní.

Dále: tendenční verše musí se vyznačovat prudkým žárem a nenávisť, např.:

*radš si vrazím v srdce dýku,
než bych hlas dal živnostníku.*

(Ukázka z volební básně soudruha J. K.) No, tohle by přece musili uznat i soudruzi Neumann, Votoček, Němeček a Neznámý dělník, že je to poezie tendenční, nezkažená zloduchy z Devětsilu. Někdy tendenční báseň nemusí mít smysl, jen když je plna dojmavých a nenávisťných obrazů. Vzor (ukázka z veršů soudr. Slového):

*Holka modrooká,
nesedávej u potoka,
vzal by tě pan Mussolini
hastrmanům do hlubiny,
aby pro ně vařila!*

Tedy nikdo nechápe, k jakým hastrmanům, to ale nevádí, básník byl asi sveden začátkem národní písně, potokem atd., ale všimněte si, jak mistrně je v to vsunut Mussolini! A což pokračování:

*Holka modrooká,
nesedávej u potoka,
přišel by si pro tebe pan vévoda,
bylo by tě přeškoda!*

Zde se zdůrazňuje ta prostota venkovské holčice proti aristokratismu italského diktátora a tendenční báseň končí v závratném obraze, plném tajemnosti a vystižení krutosti:

*Holka modrooká,
nesedávej u potoka,
přišel by si pro tebe pak bílý lev, (!!!)
aby ti sál řádně krev!*

Pochopili jste onu intuici? Lev, sající řádně krev. Nuže, zde jsme vám předvedli ukázky správného veršování, vybrané pouze z příspěvků nám zasílaných. Jelikož ale poslední dobou soudruzi si stěžují trochu na malou úroveň našeho listu, vyzýváme je, aby procítěně přečtli uvedené ukázky a hleděli úroveň našeho listu zvýšit.